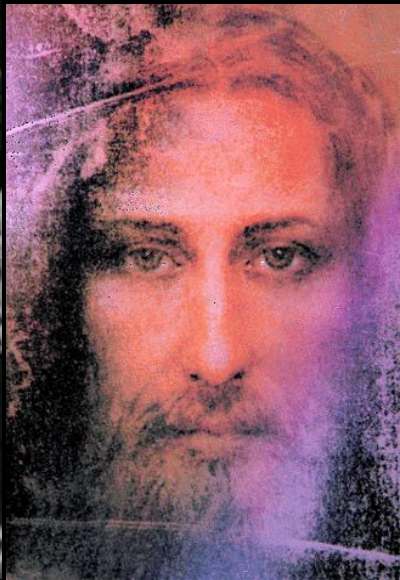

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
9. ROČNÍK - DUBEN 2011 - ČÍSLO 93

FARNÍČEK

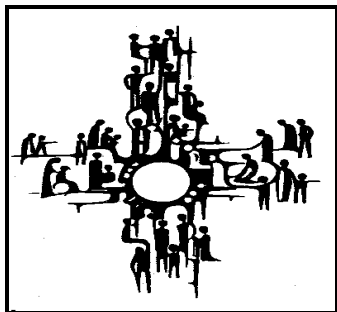
Víme, kde vlastně byla Golgota?

Z OBSAHU

**ANKETA...CO SE MI LÍBÍ
KDE BYLA GOLGOTA?
PASTÝŘSKÝ LIST
PO STOPÁCH CAMINA
UZDRAVENÍ KOŘENŮ
VELIKONOČNÍ SVÁTKY**

DUCHOVNÍ SLOVO

Jsmo uprostřed postní doby a zároveň Roku křtu, který je prvním rokem tříleté přípravy na 1150té výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje. Děti během postní doby dostávají a plní úkoly týkající se křtu a kdo chodí v neděli na desátou mši svatou, je svědkem tzv. skrutinií, to je exorcismu a předávání pokladů církve katechumenovi, který je v závěru přípravy a na Bílou sobotu bude pokřtěn.

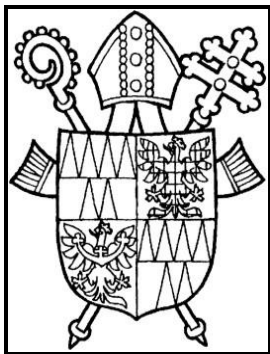
To bude ta pověstná třešnička na dortu v naší farnosti v Roce křtu, protože jak více a lépe oslavit a prožít tento Rok, než když přibude další člověk toužící žít podle Krista. Kristus, jeho život a jeho slovo jsou pro nás normou a vzorem, jak máme žít. Každý den ráno obnovujeme své rozhodnutí žít jako křesťané, ať už budeme kdekoli a prosíme své drahé živé i zemřelé o jejich modlitbu a pomoc, ať to dokážeme, „Mějme oči upřeny na Ježíše“, píše se v listu židům. Smysly Ježíše sice nevnímáme, ale očima víry, srdcem se mu můžeme klanět a chválit Ho za to, že s námi ještě neskončil a má s námi pořád trpělivost. Je to výzva i pro nás, abychom jednali podobně. Těšme se na největší křesťanské svátky a znovu opakujeme obnovme ze srdce své zasvěcení Bohu a odpor vůči ďáblu a jeho intrikám. Požehnanou dobu postní i velikonoční přeje **otec Miroslav**

POŘAD BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH

KVĚTNÁ NEDĚLE	8.00 A 10.00
ZELENÝ ČTVRTEK	18.15
VELKÝ PÁTEK	18.15
BÍLÁ SOBOTA	20.00
VELIKONOČNÍ NEDĚLE	8.00 A 10.00
VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ	8.00

P R A N O S T I K Y - D U B E N PŘIPRAVIL FRANTIŠEK ZÁLOHA

- Sníh dubnový, jako mrva pohnojí.
- Hojně li v dubnu vítr duje, stodola se naplňuje.
- Duben chladný a deštivý, úroda nás navštíví.
- Bouřky v dubnu zvěstují dobré počasí.
- Dubnový sníh pole hnojí a déšť jim požehnání přináší.
- Hřmí – li v dubnu, konec mrazům.
- Na svatého Jiří (24.4.) vylézají hadi a štíři.
- Na svatého Marka (25.4.) deštivo – sedm dní blátivo.
- Copak by to bylo za duben, kdyby jaro nevyvedl aprílem.
- Aprílové počasí jsou časy a nečasy.

PASTÝŘSKÝ LIST ARCIBISKUPA JANA GRAUBNERA K POSTNÍ DOBĚ

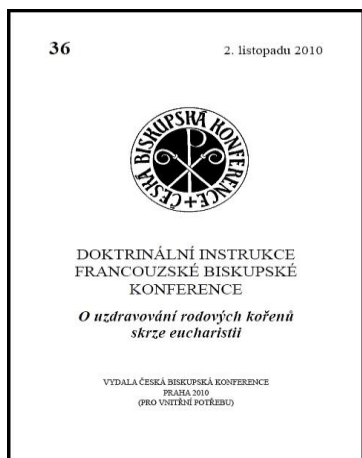
O První neděli postní, se v kostelech olomoucké arcidiecéze četl pastýřský list Mons. Jana Graubnera. Vybíráme z něj důležitou pasáž – věnovanou mimořádné možnosti svátosti křtu.

Drazí bratři a sestry, v roce 2013 si připomeneme 1150. výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje na Moravu. Jejich příchod znamenal pro naše předky nejen hlásání evangelia srozumitelným jazykem, ale i základ naší kultury. Výročí je pro nás nejen příležitostí k oslavě, ale i k duchovní a kulturní obnově, abychom měli svůj podíl na

skvělém díle slovanských apoštolů a abychom přispěli k předání jejich odkazu dalším generacím, které pro rozvoj svého křesťanství potřebují naše svědectví živé víry....Pro slavnostní obnovu křestního slibu o velikonoční vigílii, si každý najděme, čeho konkrétního se chceme zřeknout, s čím skončit, co změnit, abychom mohli prakticky žít jako svobodné Boží děti. Podobně se snažme každý říct, čím se chci Kristu přiblížit, abych na něj mohl více spoléhat a mít v duši pokoj, přesto, že budu muset nést nějaký svůj kříž, protože ke Kristu kříž patří. Když chci být jeho přítelem, nemohu být lhostejný k břemenu, které nese On. Když první učedníci objevili Ježíše jako Mesiáše, přiváděli k němu své příbuzné a přátele. To je konkrétní úkol i pro nás, jestli jsme opravdoví. Nemůžeme za druhé rozhodovat, ani je nutit, ale můžeme jim na sobě ukázat život Ježíšových přátel, můžeme jim ukázat společenství církve, můžeme jim o Ježíši hovořit. To první však, čím je třeba takový apoštolát začít, je modlitba za ně. Podívejme se po svých příbuzných a známých. Modleme se zvláště za ty, kteří se nestali Ježíšovými přáteli třeba i naší vinou, našim slabým svědectvím, naší malou láskou. Povězte takovým lidem, že v tomto roce křtu mají mimořádnou příležitost přijmout svátost křtu všichni, kteří z jakýchkoliv důvodů nebyli pokřtěni, třeba i proto, že tehdy rodiče nesplňovali podmínky křtu. V tomto roce mohou kněží udělit křest i cizím farníkům. Ti, kteří se přihlásí o křest do Velikonoc, začnou po svátčích společnou přípravu. U křtu předškolních dětí bude jedinou podmínkou účast rodičů na třech přípravných katechezích. U školních dětí vedle přípravy na křest aspoň jednorochní účast na náboženské výuce s tím, že první svaté přijímání budou mít až po druhém roce výuky, v němž se také pravidelně budou zúčastňovat nedělních bohoslužeb. Dospělí mají také po jednorochním katechumenátu možnost přijmout křest. Aby při přípravě na křest měli možnost prožít větší společenství, doporučuji kněžím, aby dali příležitost společné přípravy ve větších farnostech, zvláště děkanských. Do dnů duchovní a kulturní obnovy všem ze srdce žehná

arcibiskup Jan

UZDRAVOVÁNÍ RODOVÝCH KOŘENŮ

Sloužení mší svatých za uzdravení rodových kořenů se v posledních letech stalo poměrně rozšířenou praxí i v našich českých končinách. Důležitý impuls k propagaci tohoto trendu dala u nás především kniha K. Mc Alla *Uzdravení rodových kořenů*, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2007. V souvislosti s otázkou legitimacy této praxe bych chtěl upozornit na jeden z nejnovějších dokumentů, který vydala Česká biskupská konference (dále ČBK) začátkem listopadu loňského roku a který se právě tímto tématem zabývá. Dokument nese příznačný název

Doktrinální instrukce francouzské biskupské konference –

O uzdravování rodových kořenů skrze eucharistii. Jedná se tedy o český překlad dotyčné instrukce, s jehož obsahem se ztotožnila i komise ČBK pro nauku víry (její předsedou je pražský arcibiskup Dominik Duka). Překlada dokumentu francouzských biskupů předchází proto úvodní stanovisko zmiňované komise ČBK a dále ještě úvodní poznámka děkana pražské teologické fakulty ThLic. Prokopa Brože, Th.D. Vlastní instrukce francouzských biskupů odborně řeší otázku sloužení eucharistie za uzdravení rodových kořenů jak z psychologického, tak i z teologického (dogmatického) hlediska. Bohužel ve Farníčku není prostor na to, abychom podrobně rozebírali celý text (případní zájemci si jej mohou celý přečíst na internetu). Jistě ale nebude na škodu představit alespoň základní myšlenky a závěry tohoto dokumentu. Nejprve je však třeba přesně vymezit, jaký problém se zde řeší. Jde o dvě otázky: 1. Může zlo pocházející od našich předků ovlivňovat jakýmkoliv způsobem život, zdraví a duševní stav nás – potomků? 2. Může být sloužením mše sv. toto případné zlo uzdraveno tak, aby nám už neškodilo? V případě čistě psychologického pohledu na tuto problematiku je v dokumentu uvedeno několik negativ a rizik, které terapie uzdravování rodových kořenů může obnášet. Jedním z nejdůležitějších je poukaz na to, že např. jakákoliv psychická porucha nebo nemoc nemusí s žádnými rodovými kořeny souviset a vyžaduje naopak pomoc odborného psychoterapeuta. Uzdravování rodových kořenů v tomto případě nejen, že nic nevyřeší, ale naopak může způsobit zanedbání patřičné léčby, které by se mělo pacientovi dostat. Příčinu jakéhokoliv zla či nemoci je tedy potřeba hledat nejprve u člověka samotného.

DOKONČENÍ

Stejně tak není možné mši sv. používat jako terapeutický prostředek k uzdravování jednotlivých poruch lidské přirozenosti.

Také v teologické oblasti je otázka uzdravování rodových kořenů problematická. Církev nikdy nezpochybňovala užitečnost sloužení mší sv. za zemřelé a za duše v očistci. Mylná je však ta představa, že skrze sloužení mše sv. za naše předky budeme my sami zbaveni zla, které na nás tito předci přenášejí. V tomto případě totiž de facto přenášíme odpovědnost za naše vlastní zlo na někoho jiného. Naopak je potřeba začít péčí o svou vlastní duši skrze nejružnější „služby“, které nám církev nabízí (modlitba, svátosti, atd.). Vždyť jaké zlo může dosáhnout na toho, kdo se snaží žít v milosti posvěcující a jeho silou je Kristus? Problematická je však i samotná představa duchovního přenosu zla z našich předků na nás. Duše předků, které jsou v očistci, jsou podle katolické víry de facto spaseny a nemůžeme se domnívat, že by nám mohly nějakým způsobem škodit. Stejně tak nemůže obstát ani argument, že na nás může působit zlo těch předků, kteří pravděpodobně skončili v pekle. Touto námitkou je totiž ve skutečnosti umenšován význam našeho křtu a tím i vykoupení každého z nás z věčné záhuby. Skrze křest jsme přece byli navěky spojeni s Kristem a toto pouto může přerušit pouze naše svobodné a dobrovolné rozhodnutí. Na závěr celého dokumentu proto biskupové konstatují, že teorie uzdravování rodových kořenů skrze eucharistii protirečí katolické nauce o křtu, očistci, odpustcích i správnému chápání významu sloužení mší svatých za naše zemřelé. Uzdravování rodových kořenů tak můžeme označit za určitý druh lidové pověry, kterou je třeba jasně odmítnout.

-vn-

*Celý text dokumentu najdete v elektronické podobě na tomto odkazu:
<http://www.cirkev.cz/cirkev-ve-svete/dokumenty/fialova-rada/>*

PODĚKOVÁNÍ ZA AKCI ADOPCE NA DÁLKU

Nedávno skončila sbírka na akci „Adopce dětí na dálku“. Potěšilo mne, že občané Fryštáku se k této akci stavějí velmi vstřícně a lidem, kteří v různých částech města vybírají potřebné finanční příspěvky to velmi pomáhá. Velké poděkování patří zejména panu Martinu Němcovi, který se poctivě a obětavě o tyto finance stará, informuje občany o jejich využití, zveřejňuje překlady dopisů „našich indických dětí“. Je také velmi chvályhodné a vhodné, že bylo veřejně poděkováno všem adoptivním rodičům, kteří při této sbírce přispěli jakoukoliv částkou. Poděkování patří také všem, kteří tuto akci podpořili jinak – např. pracovníkům Městského úřadu Fryšták za propagaci. Za všechny, kteří finanční prostředky pro akci „Adopce dětí na dálku“ shromažďovali ještě jednou vyslovuji upřímné Pán Bůh zaplať.

Růžena Vítková

MÍSTO, KDE ZEMŘEL JEŽÍŠ KRISTUS

Kde se nacházelo místo zvané "Golgota" nebo také nazývané Calvaria, či Lebka? Podle římského a židovského práva se popravy směly vykonávat jen za městem. Ze stručných zmínek u evangelistů Lukáše a Jana vyplývá, že tato právní zvyklost byla dodržena asi i při popravě Ježíšově.

Z místopisných poměrů lze soudit, že popraviště se nacházelo na předsunuté terase nízkého pahorku, který se zvedal v západním směru. Při stavbě chrámu Božího hrobu bylo místo ukřižování uvolněno od skalnatého okolí a čnělo volně vzhůru. Podle starých poutních zpráv byl „monticulus Golgothae" (pahorek Golgoty) holá skála vyšší než člověk, v níž byla trhlina, k níž se vystupovalo po schodech. Nahoře stál mohutný kříž zdobený zlatem a drahokamy. Celá skála – nebo jen kříž - byla pravděpodobně zastřešena. Při úpatí skály stál oltář, kolem něhož bylo stříbrné zábradlí. Golgota tak stála ve vnitřním atriu, v jeho jihovýchodním rohu. „Monticulus Golgothae" je zpodoběn na apsidové mozaice v kostele Santa Pudentiana v Římě. Ačkoli nejvelkolepější mozaika v římských kostelích je dnes již jen zlomkem práce z konce 4. století - mozaika byla zmenšena při restauračních pracích provedených ve 12. a 16. století -, jsou ty části obrazu, jež jsou pro nás důležité, tj. architektonické pozadí s golgotskou skalou uprostřed a konstantinovskou anastasis po levé straně, z velké části v původním stavu. Na zvýšeném trůnu sedí Kristus ve zlatém šatě jako učitel pravdy. Novodobé určování místa ukřižování a Božího hrobu však bylo velice složité. Vinu na tom má především popis Jeruzaléma u Josepha Flavia. Přesná analýza jeho údajů vedla k paradoxnímu výsledku, že korunní svědek Jeruzaléma ze století Ježíšova naprosto postrádal pochopení pro historický vývoj města. Ukřižování jako trest smrti židovská justice neznala. Židovské trestní právo obsahovalo čtyři druhy poprav: ukamenování, upálení, stětí a zardoušení. Židé však měli starý zvyk, že ukamenovaného rouhače ještě pověsili mrtvého na kříž na znamení, že je zlořečený i Bohem. Ve Starém zákoně je psáno: "Ten, kdo, je pověšen [na kůlu], je zlořečený Bohem". Tuto náboženskou představu musíme mít na zřeteli, abychom pochopili, proč se velekněží tak horlivě dožadovali ukřižování právě pro Ježíše. Ten totiž neměl být jen usmrčen, na jeho jméno mělo po všechny časy lpět Boží prokletí.

Když dnes vidíme kříž, nepociťujeme už žádné pohoršení, které kdysi doléhalo na první křesťany, kteří se hlásili k Ukřižovanému.

Gerhard Kroll – Po stopách Ježíšových

Z DĚJIN NAŠÍ FARNOSTI

KNĚŽÍ, KTERÍ PŮSOBILI VE FRYŠTÁKU (34. ČÁST)

V dnešním čísle se budeme věnovat některým zajímavým zprávám ze života farnosti v 60. letech minulého století, tedy z doby působení P. Pijáka. Podle jeho záznamů ve farní kronice se v roce 1962 poprvé nekonal veřejný průvod na slavnost Božího Těla, který dříve chodíval na fryštácké náměstí. Od tohoto roku chodil kněz s ministranty a družičkami pouze ke čtyřem bočním oltářům v kostele. Od konce roku 1961 si fryštácký ústav sociální péče (domov důchodců) pronajal v přízemí fary byt. V tomto bytě bydlelo několik sester svatého Kříže,

které v ústavu pečovaly o seniory. V roce 1964 se opravovala střecha kostela a malá věžička nad presbytářem. Zároveň byla opravena i kaplička na Vítové. Oprava této kapličky byla provedena z iniciativy místních občanů, kteří na ni uspořádali sbírku a celou rekonstrukci také zrealizovali. Střecha byla pokryta novým plechem, který zbyl po opravě střechy farního kostela, kaplička získala novou venkovní omítku, vnitřek byl vymalován a také byl opraven plot kolem. Opravu řídila a organizovala paní Anežka Ernestová z Vítové.

Druhá polovina 60. let se nesla především ve znamení velké generální opravy exteriéru (zevnějšku) fryštáckého kostela. O této velké akci najdete podrobné informace především v příspěvku pana Ludvíka Košáka v knize Město Fryšták 1945-1995. Zde ve Farníčku proto zmíníme jen několik zajímavých údajů souvisejících s touto akcí: Na jaře roku 1967 se stavělo lešení kolem celého kostela. Lešení bylo dřevěné a potřebného materiálu pro jeho stavbu bylo celkem 14 koňských fůr! Stavělo se 14 dní za hojné pomoci brigádníků z farnosti. Nejvíce jich přišlo na brigádu 1. května 1967 – celkem 26. Celá generální oprava kostela byla dokončena v roce 1969 a stála kolem 300 000 Kč. Tato částka byla získána z kostelních sbírek a dalších darů farníků. Na opravy darovali peníze i někteří fryštáčtí rodáci žijící v zahraničí. Kromě toho odpracovali místní farníci zdarma pět tisíc hodin při úpravě terénu kolem kostela, stavby lešení, otloukání staré omítky, a dalších pracích. Nejčastějšími pomocníky, které P. Piják v kronice výslovně zmiňuje, byli pan František Rektořík a tehdy šestnáctiletý nový kostelník Jenda Doležal.

pokračování příště -vn-

*Fotografie z roku 1964 - P. Alois Piják uprostřed
na lešení při opravě střechy kostela*

ŠPANĚLSKO – PO STOPÁCH CAMINA (8. ČÁST)

Odpolední siestu jsme se tentokrát rozhodli vynechat a kolem 16 hodiny jsme pěšky vyrazili do kláštera Santa Maria la Real de Huelgas, který stojí nedaleko poutní cesty. V dřívějších časech byl klášter vlastně až za branami města a tak není divu, že jej lemují vysoké a pevné zdi. I přesto je jeho historie pozoruhodná.

Jak už jsem uvedl minule, jedná se o jakousi skvostnou hrobku – nebo místo posledního odpočinku – španělských královských rodů (tedy v době, kdy byl Burgos hlavním městem „starého Španělska“ – dnes Kastilie a Leon). U vstupu už čeká skupinka turistů (pravděpodobně Španělů, protože průvodce mluví španělsky), ke kterým se připojujeme i my. Projdeme vstupní branou a najednou se ocitáme v hlubokém středověku. Nedoléhají sem žádné zvuky z okolí i přes to, že kolem kláštera běžně jezdí autobusy městské hromadné dopravy. Lituji, že nemohu fotit – je to zakázáno. Prý si mám koupit publikaci, která se prodává za 10 euro v recepci. Ale nakonec chápu pohnutky. V expozici je spousta vzácných předmětů starých téměř 1000 let. Sál je samozřejmě klimatizovaný a temný, to aby teplo a světlo neublížilo vystavovaným předmětům. A skutečně je na co se dívat. Jsou tu například šperky, pohřební rubáše či truhly mnoha španělských králů a královen, vše bohatě zdobené zlatem a stříbrem. Mimochodem vztahuje se k nim i tato velmi zajímavá historka.

Po dobytí Burgosu Maury byla celá tato královská pokladnice vyloupena a všechny předměty odvezeny do Cordoby. Po zhruba sto letech (1492), když byla dokončena rekonkvista Španělska (od Maurů a Židů) se všechny ukradené předměty znovu našly a byly vráceny tam, kam patřily – tedy do kláštera Santa Maria la Real de Huelgas. Že se jednalo o nesmírně důležitý církevní objekt potvrzuje i fakt, že tady dokonce probíhala korunovace některých španělských králů např. Ferdinanda III. nebo Alfonse XI. Dnes v tomto klášteře žije asi 10 cisterciáckých řádových sester, které se starají o jeho provoz a údržbu. Po zhruba hodinové prohlídce se ještě fotíme na nádvoří a procházíme branou zpět do „našeho“ světa. Ale to už je jiný příběh. Svět středověkého Španělska zůstává jen ve vzpomínkách a na několika desítkách fotografií. I tak jej všem vřele doporučuji. Protože tato země na Pyrenejském poloostrově nenabízí jen slunce, moře a horký písek na plážích, ale také úchvatnou cestu napříč staletími prostřednictvím mnoha nádherných historických památek.

DOCHVILNOST

Vážený Farníčku, píší na téma dochvilnost.

Stalo se to na poznávacím zájezdě v oblasti rakouského Salzburku.

Po celodenním putování v tomto kraji, jsme dorazili do vesničky k přenocování v privátech. Rozdělili nás do jednotlivých domků. Po vybavení všech věcí – hygieně a zahnání hladu jsme chtěli poznat okolí. Když v tom začaly vyzvánět zvony místního kostela. Byla sobota před večerem a tak jsme se s manželkou rozhodli jít na bohoslužby. Přišli jsme do kostela, právě když kněz přicházel k oltáři. Jak pro nás bylo trapné, když se lidé jako na povel obrátili k hlavnímu vchodu, kdo se to opovažuje je rušit. Snad když zjistili, že jsou to cizí lidé tak pokračovali v modlitbách. A co jsme si z této situace vzali za poučení? Že nejen do divadla na koncerty nebo na autobus se má chodit včas, ale zvláště do domu Božího. Bohoslužby začínají „Ve jménu Otce...“ a také vyznáním svých hříchů a prosbou za odpuštění. Doma i v náboženství nás učili, že přijít na mši svatou až na evangelium znamená, že mše svatá vlastně neplatná a člověk by ani neměl přijímat eucharistii. A myslím, že tak by to mělo být i v naší farnosti. Kéž Bůh dá.

František Frélich

www.klubmaminekfrystak.webnode.cz

PRAVIDELNÉ ÚTERKY VŽDY OD 9-11 HODIN:

5.4. Dojmy z Dánska – povídání o hudebním pobytu v Dánsku s Lucinkou Ševčíkovou

Pro děti: hudební hrátky

12.4. Velikonoční tvoření zaměřené zejména pro děti

19.4. Den Země – beseda o planetě, o přírodě, o nás

Pro děti: sportovní hrátky

26.4. Fotografování dětí s Bárou Švajdovou

PÁTEČNÍ TVOŘENÍ PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST:

8.4. – 17.00 Malování kraslic voskovou technikou s paní Čevelovou-materiál zajištěn

15.4. – 17.00 Velikonoční tvoření–materiál zajištěn

MIMOŘÁDNĚ

21.4. Čtvrtek Prohlídka kozí farmy v Lukově

(možnost nákupu kozího mléka, tvarohu, kefíru, syrovátky, sýrů)

Sraz v Lukově na točně v 10.15 hod.

(bus Fryšták–Lukov 10.03 hod nebo vlastní doprava)

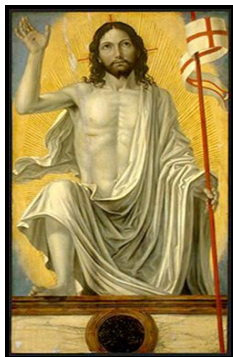
ANKETA NA TÉMA...CO SE MI LÍBÍ NA KATOLICKÉ CÍRKVI

Mám-li mluvit o tom, co se mi líbí na naší církvi, musím vycházet z naší farnosti. U nás máme kněze salesiány, kteří pracují s mladými. Líbí se mi jejich spiritualita, lidskost, opravdovost a práce s mladými lidmi. Protože pracují s mladými, jsou nám rodičům velkou pomocí a povzbuzením. Mohu se na ně obrátit o pomoc a radu, protože podobné problémy prožívají s dětmi také. Líbí se mi, že si na nic nehrají, ať už se setkávají s námi rodiči, s dětmi, nebo třeba s postiženými lidmi. O všechny mají zájem. A právě takový zájem je ve vztazích k druhým důležitý. Naše děti také potřebují vědět, že se o ně zajímáme a máme je rádi. Všechna jejich i naše práce doma je spojená s velkými oběťmi a námahou, ale toto povolání nás baví. Líbí se mi spolupráce kněze s laiky a myslím si, že by měla i nadále pokračovat. Kněz, ani rodič nemusí být bezchybný. Důležité je, aby měli rádi ty, kteří jim byli svěřeni. V naší farnosti je poměrně mnoho mladých rodin s dětmi. Asi je to tím, že se u nás pořád něco děje, lidé se setkávají. Máme nová hřiště, klubovny pro skauty, klub maminek i seniorů, kroužky pro děti ve škole. Zastupitelé města spolupracují s farností, opravuje se kostel, máme nově zrekonstruovanou faru, která slouží všem ve farnosti. Kulturní akce města se často prolínají s církevními. Náboženství učí pan farář ve škole a pomáhají mu katechetky.

CO SE MI NA CÍRKVI LÍBÍ? Že je po II. Vatikánském koncilu plná života. To, že máme svátosti, které mi dodávají sílu. Díky Bohu, že nemáme svěcení žen, protože neudrží jazyk za zuby a jistě by neudržely zpovědní tajemství. To by bylo všude zmatku! Naopak jáhenky bych uvítala u oltáře tam, kde je mužů málo, nebo k roznášení eucharistie. Vždyť právě ženy ve své péči o nemocné nejlépe ví, kdo pomoc potřebuje a kdo touží po Ježíši. Co mi v církvi chybí je už zmiňované větší zapojení žen v církvi. Protože jsou doma a v kostele víc než muži, udělají si víc času i na Boha. Proč by zrovna ženy nemohly připravovat snoubence, katechumeny a vést biblické hodiny pokud mají dostatečné vzdělání? Co mne velmi mrzí je výuka náboženství ve školách. Absolvovala jsem katechetický kurz, nyní vysokou školu, abych mohla učit děti náboženství ve škole podle nového školského zákona. Kdo se ale zajímá, že s těmi pár korunami (asi 50 Kč/hod) a s počtem tříd u nás (7) se nedá vyjít. Nikdo nepočítá hodiny přípravy na vyučování náboženství, které trvá někdy celé dopoledne. Na naší škole (CMTF) programy s možností výuky dalšího předmětu, ale jedná se pouze o denní studium. My, kteří máme praxi s dětmi doma, v kroužcích, schole jsme ve velké nevýhodě. Místo nás nastoupí do škol mladí lidé, kteří nemají tolik praxe, ale mají vyšší akreditaci a dosáhnou, alespoň na poloviční pracovní úvazek a nebudou placeni dohodou o provedení práce. Pokud chce někdo učit náboženství a tím i pomoci knězi v jeho náročné práci, je nucen mít ještě další zaměstnání, nebo být v důchodě.

KALENDÁRIUM DUBEN 2011

- 3.4. 4.neděle postní**
10.4. 5.neděle postní
17.4. Květná neděle
21.4. Zelený čtvrtek
22.4. Velký pátek
23.4. Bílá sobota
24.4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
25.4. Velikonoční pondělí
1.5. 2. neděle velikonoční

ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

DOKONČENÍ

Třetí věcí, která mi na církvi vadí, je nesrozumitelná řeč.

Ať už se to týká modliteb, nebo obřadů. Lidé, kteří nevyrůstali ve víře tomu prostě nerozumí. Proč církev udělala z našeho Pána Ježíše Krista jakési Páně? Jděte ve jménu Páně! Co to je? Lépe by znělo:

Ať vás Pán Ježíš provází na cestách, jde s vámi a vy s ním! Nebo proč se místo pozdravu P. Marie říká Buď zdráva! Copak je P. Maria nemocná? Tak se přece dnes lidé nezdraví.

A pozdravením se přece navazuje rozhovor, vztah.

-js-

PLNOMOCNÉ ODPUSTKY - VELIKONOCE

Uctívání kříže na Velký pátek

Na Velký pátek získá plnomocný odpustek ten, kdo se zúčastní veřejné bohoslužby a políbí kříž.

Obnovení křestních slibů

Plnomocný odpustek získá ten, kdo při slavení velikonoční vigilie na Bílou sobotu obnoví svůj křestní slib. Stejně tak, pokud svůj křestní slib obnoví v den výročí svého křtu. Částečné odpustky jsou propůjčeny za každé obnovení křestních slibů.

Připomínáme, že pro získání plnomocných odpustků je potřeba vždy splnit tři obvyklé podmínky: svátost smíření (v blízké době), svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce.

KŘÍŽOVKA NA DUBEN

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

Vodorovně: A. Spojnice kostí, plody. – B. **I. díl tajenky.** – C. Obec u Hořovic, francouzsky „kočka“, značka elektrospotřebičů, psací potřeba. – D. Kopie, minulý rok, španělsky „býk“, tur hrbatý. – E. Označení dálkové dopravy, opak „pod“, část hlavy, šachový velmistr. – F. Korýš, automotoklub (zkr.), výkon fotbalisty, větná spojka. – G. Opuchlina, ostrov v Malých Sundách, unie, sokolská slavnost. – H. Hrací list, zkr. tiskové agentury Etiopie, domácí zvíře, vyzvánění za zemřelého. – **I. II. díl tajenky.**

Svisle: 1. Nevolník. – 2. Obyvatelé pralesa, útok. – 3. Anglický šlechtický titul, bodná zbraň. – 4. Někde, předložka, rusky „kdo“. – 5. Hlt, bezhrbý velbloud, povzdech. – 6. Prodejní místnost, kanárkovo obydlí. – 7. Vzácny chemický prvek, anglická číslovka. – 8. Existovati, otrok. – 9. Opotřebovat jízdou, na stém místě. – 10. Právo zákazu, Vysoké učení technické (zkr.). – 11. Japonské město, Marxovo jméno. – 12. Husitská zbraň, ambít, chemická značka helia. – 13. Turecké město, SPZ Opavy, žencova potřeba. – 14. Část úst, druh lihoviny. – 15. Ten i onen, neexistuje. – 16. Skořápka hlemýžďů.

Nápověda: D. Toro, G. Alor, 11. Otaru, 13. Enez.

Tajenka z minula: *dal jsem mu buřta hned změnil povahu*

Připravil František Zálaha

F A R N Í Č E K – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel,

Mgr. Vít Němec, Ing. Libor Kučera

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRAZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 2. 4. 2011 v nákladu 250 ks.